

Organ „związany” wnioskiem o ustalenie warunków lokalizacji inwestycji celu publicznego

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 10, kwiecień 2020 10:18

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 1054

Każdy sposób zagospodarowania nieruchomości jest dopuszczalny, o ile nie jest sprzeczny z obowiązującymi przepisami. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest więc decyzją uznaniową, lecz jej ustalenia są zależne od regulacji prawnych dotyczących projektowanego zamierzenia inwestycyjnego i obszaru, na którym takie zamierzenie ma być zlokalizowane. Decyzja ta stanowi prawnie określoną formę oceny dopuszczalności lokalizacji inwestycji w danym miejscu, w świetle powszechnie obowiązującego prawa. Organ ustalający lokalizację projektowanej inwestycji, aby odmówić jej lokalizacji w sposób wnioskowany przez inwestora, musi wykazać niezgodność wnioskowanej lokalizacji z przepisami prawa. Tak wynika w wyroku WSA w Gdańsku z 11 marca 2020 r. sygn. II SA/Gd 615/19.

Sąd wskazał, że odmowa ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego musi się opierać na wyraźnej sprzeczności zamierzenia inwestycyjnego z przepisem prawa nakładającym konkretne ograniczenia.

Odnosząc się do sprawy, Sąd wskazał, że takiej sprzeczności nie wykazała skarżąca, podobnie jak i nie dopatrył się jej sąd orzekający. Organ administracji, nie jest władny kontestować przebieg inwestycji zaplanowanej przez inwestora, bowiem wiąże go jego wniosek w tym zakresie. Sugestie skarżącej co do przebiegu inwestycji również nie mogą mieć wpływu na prawidłowość wydanego w sprawie rozstrzygnięcia (...) wniosek o ustalenie warunków, określenie granic terenu, dla którego mają zostać ustalone warunki zabudowy, należy do wnioskodawcy. Organ zatem nie może granic tego terenu określać odmiennie, w szczególności dokonywać jego podziału, modyfikacji lub zawężenia.

Źródło: [CBOSA](#)